

Wikkens: Ja! saa anseer jeg det for overflødig at anbefale det.

Da ingen flere begjærede Ordet, freds man til Afstemning, hvorved

1) Nr. 37. Wikkens Forslag til § 33, at der i Linté 4: Efter „blev“ indskydes: „til Fordeel for vedkommende Invalid“.. eenstemmigt vedtoges med 64 Stemmer.

2) Lovforslagets § 33 med den vedtagne Forandring, saalydende:

Stude Invalidecommissionen eller Over-Invalidecommissionen i enkelte Tilfælde finde det billigt, at der paa Grund af særegne Omstændigheder blev, til Fordeel for vedkommende Invalid, afveget fra de i denne Lov fastsatte Regler for Livrentens Tilkendelse, maa dette ikke indvirke paa Kjendelsen; men Commissionen skal da, naar den meddeler Finantsministeren denne, tilføie en Fremstilling af de Grunde, som kunne tale for en Afvigelse. Billiger Finantsministeren en saadan Afvigelse, maa han derom fremsætte Forslag paa næste Mars Budget.

vedtoges med 72 Stemmer mod 1.

Formanden: Vi gaae dernæst over til Forhandlingen af Lovforslagets §§ 34 og 35, hvortil hører det af Udvalget til den første Paragraph stillede Forslag. Ordføreren har Ordet.

Ordføreren: Dette Forslag er en simpel Følge af, hvad der er vedtaget om, at §§ 26—32 skulde bortfalde; og jeg antager det derfor for overflødig nærmere at udtale mig herom. Jeg skulde have ønsket før at udtale en Anskuelse, som stod i Modspænding til den, som efter min Mening saa høist urigtigt blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die District (Jagd), men Tiden dertil er nu forbi, og jeg haaber, at Forsamlingen, ved at votere denne Lov og ved i sin Tid at votere en liberal Pensjonslov og en Pensjonslov for Underclasserne, vil vise, at den virkelig nærer Interesse for vor Armee, om den just ikke aabenbarer denne Interesse igjennem de Forslag, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg maatte behage at stille (Latter).

Jagd: Jeg skal blot med Hensyn til den Dpfordring, som er gjort af den ærede

Ordfører om, at Forsamlingen, ved at votere denne Lov, vil vise sin Interesse for Invaliderne og Armeen, tillade mig at stille den modsatte Dpfordring til Forsamlingen, om, at den, ved ikke at votere denne Lov, vil vise sin Interesse og Opmærksomhed for Armeen. Der er løftet mange vægtige Stemmer mod Lovudkastet . . .

Formanden: Jeg maa tillade mig at gjøre den ærede Rigsdagsmand opmærksom paa, at dette Punkt ikke foreligger til Discussion; vi ville først komme dertil, naar vi ere færdige med de enkelte Paragrapher. Hvis den ærede Taler altsaa nærmere agter at udtale sig om, hvorvidt Loven skal henvises til 3die Behandling, maa han tilbageholde sine Ytringer i saa Henseende, indtil dette Spørgsmaal kommer for.

Jagd: Maa jeg saa udbede mig Ordet, saasnært Discussionen kommer til dette Punkt.

Grundtvig: Ogsaa jeg havde ønsket, hvis ikke Afslutningen havde affaaet mig, at udtale min Overbeviisning om den vistnok hverken svage eller ualmindelige Deeltagelse i Herrens Bø og Bø og Paaskjønnelse af dens herlige Daad. Jeg vilde have udtalt og yttret den Formenting, at den kunde være lige stor, ikke blot hvad enten der blev stemt for Invalidehusets Dprettelse eller ikke, men ogsaa, hvad enten der blev taget Bestemmelse nu om Invalidernes tilkommende Forsørgelse eller ikke. Da imidlertid denne Sag er kommen saaledes paa Tale, skal jeg ikke nægte, at jeg troer, der er Noget, hvorfor det kunde siges, at den nærværende Rigsdag ikke har kundgjort en saadan Deeltagelse i vor brave Krigshærs Børd og dens Færd, som man kunde have ønsket. Jeg mener nemlig, at man ikke har med et eneste Ord udtrykt nogen Erkjendtlighed for den store Daad, som i det forrige Aar blev udøvet her i Landet — ikke et Udtryk af Erkjendtlighed til den Mand, som da førte vore Starer, et Udtryk, som rigtignok synes mig saa meget mere nødvendigt, som det jo nu synes, at han skal afgaae fra den høie Stilling, han da beklædte. Jeg skal derfor gribe dette Øieblik til at sige, at jeg rigtignok anseer det for en Skam for Danmark, dersom der ikke skulde løfte sig en offentlig Stemme, der udtalte